

בן־דרור ימיני



ברית הבריונים

* הם אף פעם לא הרימו קמפיין אמיתי למען זכויות אדם. הרי הטבח בסודן לא באמת מעניין אותם. גם לא הטבח בניגריה או בקונגו. המפגינים נגד שלטון האימים של האייתוללות לא מעניינים אותם. הם לא הפגינו נגד הפלישה הרוסית לאוקראינה. וגם לא נגד מעצר מיליוני מוסלמים בסין. הם גם לא הוטרדו מהעובדה שראשי חמאס, שוב ושוב, קראו להשמדת יהודים ולכיבוש העולם כולו. אבל השבוע הם התייצבו בהרכב מלא. זוהרן ממראני, פרנצ'סקה אלבנוז, אילהאן עומאר, רשידה טליב, חיזבאללה, טאקר קרלסון, חמאס, סין, איראן ורוסיה. כולם בעד ניקולס מדורו. כולם נגד טראמפ. קנדיס אוונס האשימה את ה־CIA ושירבבה כמובן גם את הציונים. מטורפת? בוודאי. אבל בעיקר מסוכנת. היא הפודקאסטית, להוכיר, מספר אחת בעולם (לפי חברת ניתוח הנתונים Podscribe). כך שיש חפיפה, כמעט מוחלטת, בין הקואליציה הפרו־חמאסית לבין הקואליציה שהתייצבה לצד מדורו ונגד טראמפ.

בתוך שעות בודדות, לפי תחקיר מקיף שהתפרסם ב־פוקס ניוז, התארגנה רשת של ארגוני שמאל בארה״ב. אלה הם ״חיילי השטח של מדורו״, כפי שכינתה אותם הכותבת, אסרה נומני, עיתונאית מוסלמית, ילידת הודו. נומני פירסמה את הספר Woke Army על הקואליציה האדומה־ירוקה של פרוגרסיבים ואיסלאמיסטים שמסכנת את ארה״ב. היא גם העידה עך כך בקונגרס. חיילי השטח, כתבה נומני, מאמינים ש״ונצואלה היא התגלמות המאבק האנטי־אימפריאליסטי״. זו המדינה שלפי עדות שהתפרסמה לאחרונה, נשים בבתי כלא נאלצות למכור את גופן כדי לקבל קצת אוכל. זו המדינה ואלה האנשים שמעריצים את האימפריאליזם הרוסי והסיני והג'אהדיסטי. נדמה שאין צורך לציין שמדובר באותה רשת ״אנטי־אימפריאליסטית״ שהייתה חלק חשוב בקמפיין הפרו־חמאסי במהלך השנתיים האחרונות.

וזה בשורה טובה. משום שלא כל אלה שהפגינו נגד ישראל הם אנטישמים. הם פשוט שמעו את המרצים שלהם, הם קראו את ״הניו יורק טיימס״ ואת ״הארץ״, ובין חמאס לישראל, הם האמינו שהאחרונה היא הפושעת הגדולה. אבל ככל שיתברר שקואליציית התמיכה במדורו היא הקואליציה האנטישמית, שהיא גם הקואליציה האנטי־אמריקאית, שהיא גם קואליציית ציר הרשע – קואליציה של דיכוי נשים, של עריצים, של גזענים – אז אולי, רק אולי, יתחיל תהליך של התפכחות.

תרבות הביטול

ביום הראשון שלו, אולי ההחלטה הראשונה, הייתה לבטל צווים של קורמו, אריק אדמס, שכללו איסור על שיתוף פעולה עם חברות שתמכו ב־BDS, איסור על הפגנות מול בתי כנסת, ואימוץ הגדרת האנטישמיות של ה־IHRA (רוב מדינות המערב אימצו אותה). לאף אחד מהצווים הללו אין קשר לניהול בירת הכלכלה והתרבות בעולם. אבל יש להם קשר לעמדה המוצהרת של זוהרן ממראני, השליט החדש של ניו־יורק, נגד מדינת ישראל וזכות היהודים להגדרה עצמית. כראי להבהיר. ממראני ביטל את כל הצווים שהוציא אדמס מרגע שהוגש נגדו כתב אישום. אבל העיקריים שבהם עוסקים בישראל וביהודים. הפגנות מול בתי כנסת מוחקות את ההבדל, שכבר מזמן לא קיים, בין אנטי־ציונות לאנטישמיות. אלה הפגנות נגד יהודים. לא נגד ציונים. אלה הפגנות של הסתה ושנאה. הן מתאימות לממראני. כך גם הגישה האוהדת, מכאן ואילך, ל־BDS. יש עדיין תמימים, שרוצים להאמין שה־BDS הוא ביקורת על הכיבוש. אבל צווחות ה־״מהנהר עד הים, פלסטין תהיה חופשית״ לא משאירות מקום לספקות. כך גם הדברים החרד־משמעיים של המנהיגים הבולטים של התנועה: עומאר ברגותי, עלי אבונימה ואסעד אבו־ליל. הם אומרים, כל אחד בדרכו, שהמטרה היא מחיקת ישראל מהמפה. וזה כמובן מתחבר לביטול הגדרת האנטישמיות. להקות התומכים בביטול מתנגדים בעיקר לסעיף הקובע ששלילת זכות הקיום של ישראל כמדינה יהודית היא אנטישמיות. הרי זה מה שהם. אנטישמים לפי הגדרה.

הרצל אמר

ממראני לא המציא שום דבר. הרי מדובר באידיאולוגיה חובקת עולם, עם קו מחבר בין ניו־יורק לטהרן. באופן מעניין

צילום: DAVID DEE DEL GADO/AFP



ממדאני ואשתו בהשבעה. האם שליש מיהודי ניו־יורק שהצביעו לו מבינים עם מי יש להם עסק?

סאע'איה־ביריאה, הווקיסטית־חומייניסטית, מצטטת במאמר שלה משפט שכתב הרצל ב־״מדינת היהודים״, כדי להוכיח, כביכול, את האופי הקולוניאליסטי של הציונות: ״מי שרוצה לבנות בניין חדש במקום הבניין הישן, עליו להרוס תחילה את הישן, ואחרי כן לבנות את החדש״. היא מצטטת את הרצל מתוך מאמר שכתב פטריק וולף, אבי אסכולת הקולוניאליזם ההתיישבותי. נדמה שוולף, כמו האיראנית, מייצג את מה שקרה לזרמים מסוימים באקדמיה. הרי המשפט של הרצל נאמר בהקשר היהודי: לא עוד גלות כנועה וסובלת שכפופה לשלטונות עוינים, אלא יהדות חדשה, גאה ועצמאית. לא את היישוב הערבי רצה הרצל להרוס, אלא את הגלותיות היהודית. הרי כל עיון בכתביו של הרצל מגלה אמפתיה לערבים. ההוואה האקדמית הזאת מופיעה בעוד ועוד פרסומים של חברי האסכולה. אנטישמיות, מאז ומתמיד, התבססה על שקרים. האקדמיה, מאוניברסיטת קולומביה עד אוניברסיטת טהרן, מספקת עוד ועוד הוכחות לכך.

יאיר גולן, טעית

יש שניים. אחד יאיר. השני גולן. הראשון, שהכרתי קצת יותר בשנים האחרונות, הוא איש מקסים, כריזמטי, וכאשר בודקים את העמדות שלו – הוא פטריוט ציוני לעילא. יותר מרכז יחסית לחלק מאנשי השמאל שהצטרפו אליו השבוע. אבל יש גם את גולן, שמדי פעם לשונו משתחררת ופוגעת גם בישראל וגם בו עצמו. בשנה שעברה הוא אמר ש״מדינה שפויה לא הורגת תינוקות כתחביב״. הוא היה לוחם קרבי. הילדים שלו משרתים בצה״ל, בתפקידים קרביים. הוא יודע את האמת. אז למה, לעזאזל, לספק דלק לתעמולה האנטישמית?

הגולן צץ שוב השבוע, עם הצהרה על סגירת ערוץ 14, כאשר הוא יהיה בשלטון. כן, זה ערוץ שמשרת את השלטון. אבל מי שמאיים להשבית ערוץ שמשרת את השלטון נותן לגיטימציה לאלה שרוצים, בכל מאודם, לסגור ערוצים שמבקרים את השלטון. יש לנו כבר את שלמה קרעי וגלית דיסטל־אטבריאן. אין צורך בתאומים מהצד השני. ■

bdyemini@gmail.com